

άλιπος επίθ. Πελοπν. (Ἡλ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ στερεῖ. ἄ- καὶ τοῦ οὖς. *λίπος*. Πβ. μεταγν. *εἰπής*.

1) Ὁ μὴ ἔχων λίπος, ἄπαχος : *Κρέας ἄλιπο*. Συνών. *λίπαρος*. Πβ. *ἀλίπαρος*. 2) Ἰσχνός, ἀδύνατος : *άλιπος ἄνθρωπος*.

άλισαντίστικα ἐπίρρ. ἀμάρτ. *άλισαδίστικα* Κρήτ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Οὕτως ὥστε ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐνὸς νὰ εὐρίσκεται πρὸς τοὺς πόδας τοῦ ἄλλου : *Ἐκοιμηθήκανε ἄλισαδίστικα*.

άλισιβεριζομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὖς. *ἀλίσιβερισι*.

Συναλλάσσομαι ἐμπορικῶς : *Ἀλίσιβεριζεται καὶ ὀφτός ὁ καμένος καὶ βγάνει τὸ ψωμί του*. Συνών. *νταραβερίζομαι*.

άλισιβερίσι τό, *ἀλιῖβερίδι* Καππ. *άλισβερίσι* πολλαχ. *ἀλιῖβερίδ'* Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.) *άλισβιρίσ'* βόρ. ιδιῶμ. καὶ Καππ. (Σινασσ.) Μεγίστ. *άλισβαρίσ'* Ἡπ. *άλισβερίσι* σύννηθ. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ.) *ἀλίχι-βερίσι* Κρήτ. *ἀλονῖβερίδ'* Πόντ. (Κοτύωρ. κ. ἄ.) *ῥισβιρίσ'* Θεσσ. (Καρδίτς.) *ῥισβερίσι* Ζάκ. Κεφαλλ. (καὶ *άλισβερίσι*) *άλισφερίσι* Α.Ρουμ. (Σωζόπ.) *άλισφερίσ'* Τήν. *άλισφερίσι* Θράκ. (Σηλυβρ.) *άλισφερίσ'* Προπ. (Κύζ.) *άλισφερίσι* Βιθυν. (Κατιρ.) *άλισοβέρσο* Κρήτ. Πελοπν. (Μεγαλόπ.) κ. ἄ. *άλισβέρισι* ἡ, Πελοπν. (Ἀδρίτς.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *alıs veris*.

1) Δοσοληψία, συναλλαγὴ, ἐμπορικὴ σχέσις κοιν. καὶ Καππ. (Σινασσ. κ. ἄ.) Πόντ. (Ἰνέπ. Κοτύωρ. Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.): *Ἐχομενε ἄλίσιβερίσι μαζί Κρήτ. Δὲ γίνεται ἄλίσιβερίσι 'ς τὴν διάντα (ἀγοράν) Ἰθάκ. Ἐχ' ἄλίσιβιρίσ' αὐτεῖνον τὸν μαγαζὶ Στερελλ. (Αἰτωλ.) || Παροιμ. Μὲ τὸ δικό σου φάγε, πὶε καὶ ἄλίσιβερίσι μὴν κάνης (αἱ μεταξὺ φίλων καὶ συγγενῶν ἐμπορικαὶ σχέσεις προξενοῦν διὰ λόγους συμφέροντος φιλονικίας, αἱ ὅποια διακόπτουν τὰς ἀγαθὰς σχέσεις) πολλαχ. Μὲ τὸ συνενό σ' φά καὶ πία καὶ ἀλιῖβερίδ' μ' εὐτάς (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Χαλδ. Συνών. *άλισιβέρισμα*, *νταραβέρι*. 2) Σχέσις ἐρωτικὴ Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Ἐχ' ἄλίσιβιρίσια αὐτεῖν' ἡ τοιούπα μ' αὐτὸ τοῦ πιδί*.*

άλισιβέρισμα τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀλίσιβερίζομαι*.

Ἀλίσιβερίσι 1. Συνών. *άλισιβερισμός*.

άλισιβερισμός ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀλίσιβερίζομαι*.

Ἀλίσιβέρισμα, ὁ ἰδ.

άλισιβεριτζής ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *ἀλιῖβεριτζής* Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. *ἀλίσιβερίσι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -τζής.

Ὁ ἐμπορικῶς συναλλασσόμενος.

άλισκορδα ἐπίρρ. Ἡπ. *άλισκουρδα* Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Κακῶς ἐνθ' ἄν.: *Ἐφυγ' ἄλίσκουρδα (κακὴν κακῶς) Ζαγόρ.* 2) Αἰφνιδίως ἐνθ' ἄν.: *Πιτάχ'κα ἄλίσκουρδα Ζαγόρ.*

άλισμαν τό, Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀλίζω*.

Ἀλάτισμα: *Τῇ φασὶ τ' ἄλισμαν*.

άλισπαρτος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ῥισπαρτος* Καππ. (Σινασσ.)

Τὸ μεσν. ἐπίθ. *ἀλίσπαρτος* = ἡ γῆ ἡ ὑπὸ τῶν πολεμίων δρωθεῖσα καὶ εἴτα δι' ἄλατος πρὸς ἐντελῆ ἀφανισμόν σπαρεῖσα. Ἰδ. ΦΚουκουλ. ἐν Ἡμερολ. Μ. Ἑλλάδ. 1927 σ. 237.

Ὁ οἶονεὶ δι' ἄλατος σπαρεῖς πρὸς πλήρη ἀφανισμόν: Φρ. *Νέτον ῥισπαρτο* (ἔγινε ἄλ., ἐντελῶς κατεστράφη).

άλισσία ἡ, Τήν. — Λεξ. Ἡπίτ. *άλισσιὰ* Θράκ. (Μυριόφ.) — Λεξ. Λάουνδ. *άλισσιὰ* Χίος κ. ἄ. *ἀλ'σσιὰ* Κυδων. Λέσβ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Σάμ. Σκυρ. *άλουσσία* Ἀντικύθ. Κύπρ. Νίσυρ. *άλουσσιὰ* Ἀθῆν. Ἰκαρ. Ἰων. (Σμύρν.) Κρήτ. Μῆλ. Μύκ. Σέριφ. Σίφν. Χίος *άλουσσὰ* Εὐβ. (Κάρυστ.) Θήρ. Ἰκαρ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *άλουδδὰ* Χίος (Μεστ.) *άλουσσου* Θήρ. *άλουσση* Passow Carm. popular. 315.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *lissia*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ. Περὶ τοῦ τύπ. *άλουσσία* πβ. *άλισσίβα* - *άλουσσίβα*. Τὸ *άλουσσὰ* καὶ παρὰ ΑΛάνδρ.

Υἰδωρ θερμὸν μετὰ τέφρας ἀναμειγμένον καὶ κατασταλαγμένον, χρήσιμον μάλιστα μὲν πρὸς καθαρισμὸν λευκῶν ἐνδυμάτων, ἀλλὰ καὶ πινακίων καὶ ἄλλων μαγειρικῶν σκευῶν ἢ πρὸς λουσίαν τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ σώματος καθόλου ἢ πρὸς κατασκευὴν σάπωνος ἐνθ' ἄν.: *Ἐ, ποῦ νὰ σε κάψ' ἡ ἄλουσσά!* (ἀρὰ) Ἰκαρ. || Ἀσμ.

Εἶντα μοῦ δίνεις, λυγερή, νὰ πὰ νὰ σοῦ τὸν φέρω;

— *Κάνω ἄλισσὰ καὶ λούνω σε, χτένι καὶ σὲ χτενίζω Χίος*

Κόρη, σὰν μοῦ τὸν ἐπαινᾷς, πὰς νὰ μοῦ τὸνε φέρης;

βράσ' ἄλουσση καὶ λούσε με, μὲ χτένι χτενίσέ με.

Passow ἐνθ' ἄν. Συνών. *ἀθόγαλος*, *ἀθουδιά*, *άλισσίβα*, *θερμό*, *θολόσταχτη*, *καθιστή*, *κατασταλαή*, *κατασταλαχτή*, *κατενή*, *μπουγάδα*, *πιπιλιά*, *σταχτόνερο*.

άλισσιάζω ἀμάρτ. *άλισσάζ-ζω* Χίος (Πυργ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. *άλισσία*.

Καθαρίζω δι' ἄλίσσιβας τὴν σταφίδα. Συνών. *άλισσιβιάζω* 1.

άλισσίβα ἡ, *λίσσιβα* Νάξ. Πελοπν. (Μεσσ.) *λεσίβα* Χασιώτ. Γεωργ. Ἡμερ. 5 *άλισσίβα* κοιν. *άλισσίφα* Σύμ. *ἀλεσίφα* Ρόδ. *άλισσοῦφα* Μεγίστ. *ἀλ'σσίβα* Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἄ.) Λέσβ. Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. *ἀλ'τοίβα* Θεσσ. *άλουσσίβα* Κύπρ. Μακεδ. Πάρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *lisciva*. Ὁ τύπ. *άλουσσίβα* κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ *ἐλουνσα* ἄορ. τοῦ ρ. *λούω*. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,280.

1) *Ἀλίσσία*, ὁ ἰδ., κοιν.: *Κάνω ἄλίσσιβα καὶ ρίχνω 'ς τὰ ροῦχα. Ἐκαμα ἄλίσσιβα γὰ νὰ πλύνω τὰ πιάτια κοιν. || Φρ. Σὰν ἄλισσοῦφα ναιν (ἐπὶ ὑδροπέποντος, εἰς τὸν ὅποιον ἤρχισεν ἡ σῆψις) Μεγίστ. Τοῦ ὅδε καὶ τὴν ἄλίσσιβα (τὸν ἐπέπληξε δεινῶς. Ἰσως ἐλέχθη τοῦτο κατ' ἀναλογ. τῆς φρ. τοῦ ὅδε καὶ ἕνα λούσιμο) ἄγν. τόπ. Ἐκατσεν σὰν τὴν ἄλουσσίβα (ἐπὶ ὀργῆς πραινθείσης ὡς ἡ ἄλίσσιβα, ἣτις παρερχομένου τοῦ χρόνου κατακάθεται καὶ τὸ νερὸν γίνεται διαυγές) Κύπρ. 2) Διάλυσις τέφρας καὶ ποτάσας, διὰ τῆς ὁποίας καθαρίζουν τὴν σταφίδα Κρήτ. 3) Διάλυσις*

